

sanoista? ”Hän pyysi hartaasti kaikkia seuraamaan esimerkkiään. Hän kulki Palestiinan teitä parantaen sairaita, tehden sokeat näkeviksi ja herättäen kuolleita.”¹⁰

Me kirkon sisaret emme kävele Palestiinan teitä parantaen sairaita, mutta me voimme rukoilla jonkin tulehtuneen ja kiristyneen ihmissuhteen puolesta ja käyttää sovituksen parantavaa rakkautta.

Vaikka emme saakaan sokeita näkeviksi samalla tavoin kuin Vapahtaja, me voimme todistaa pelastussuunnitelmasta hengellisesti sokeille. Voimme avata heidän ymmärryksensä silmät käsittämään iankaikkisissa liitoissa vaikuttavan pappeuden voiman välttämättömyyden.

Me emme herätä kuolleita kuten Vapahtaja teki, mutta me voimme siunata kuolleita etsimällä heidän nimensä temppelityötä varten. Silloin me todellakin nostamme heidät heidän henkivankilastaan ja tarjoamme heille tien iankaikkiseen elämään.

Todistan, että meillä on elävä Vapahtaja Jeesus Kristus, ja Hänen voimallaan ja valollaan me pystymme työntämään syrjään maailman pimeyden, tuomaan julki tuntemamme totuuden ja saamaan muita tulemaan Hänen luokseen. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. ”Miehet ja naiset ja pappeuden voima”, *Liahona*, syyskuu 2014, s. 36.
2. *The Light We Share*, 2014, s. 41; käytetty luvalla.
3. ”Minä, joka olin sokea, nyt näen”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 69.
4. OL 50:24.
5. OL 88:7.
6. Julkaisussa *Valmistaudun astumaan pyhään temppeliin*, kirjanen, 2003, s. 36.
7. Moosia 3:19.
8. ”Naisten moraalinen voima”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 30.
9. Ks. OL 4:2.
10. ”Elävä Kristus – apostolien todistus”, *Liahona*, huhtikuu 2000, s. 2.

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Eläkää iloiten evankeliumin mukaan

Turvatkaa Jeesuksen Kristuksen pelastavaan voimaan, pitäkää Hänen lakinsa ja käskynsä. Toisin sanoen – eläkää iloiten evankeliumin mukaan.

Rakkaat sisareni, rakkaat ystäväni ja siunatut Jeesuksen Kristuksen opetuslapset, on ilo ja kunnia, että minulla on tämä tilaisuus olla kanssanne, kun avaamme jälleen yhden Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon yleiskonferenssin. Tulevalla viikolla ensimmäinen presidenttikunta ja kaksitoista apostolia kokoontuvat kaikkien johtavien auktoriteettien ja apujärjestöjen ylimpien johtajien kanssa. Tulevana lauantaina ja sunnuntaina ovat maailmanlaajuisen yleiskonferenssimme loput kokoukset. Olen mitä kiitollisin presidentti Thomas S. Monsonille, Jumalan profeetalle meidän ajanamme, siitä, että hän on pyytänyt minua edustamaan ensimmäistä presidenttikuntaa, kun puhun kirkon sisarille.

Pohtiessani, mitä saattaisiin sanoa, ajatukseni palasivat naisiin, jotka ovat muovanneet elämäni ja auttaneet minua selviytymään kuolevaisuuden haasteista. Olen kiitollinen isoäidistäni, joka vuosikymmeniä sitten päätti viedä perheensä mormonien sakramenttikokoukseen. Olen kiitollinen sisar Ewigista, iäkkäästä naimattomasta

saksalaisnaisesta, jonka nimi tarkoittaa iankaikkista. Juuri hän esitti tämän rohkean ja suurenmoisen kutsun isoäidilleni. Olen hyvin, hyvin kiitollinen äidistäni, joka johti neljä lastaan läpi toisen maailmansodan myllerryksen. Mielessäni ovat myös tyttäreni, lapsenlapseni, jotka ovat tyttöjä, sekä ne uskollisten naisten tulevat sukupolvet, joita vielä seuraa.

Ja tietenkin olen iankaikkisesti kiitollinen vaimolleni Harriellelle, joka hurmasi minut teini-ikäisenä, kantoi nuoren perheemme raskaimmat kuormat äitinä, seisoo rinnallani vaimona ja rakastaa ja hellii lapsiamme, lastenlapsiamme ja lastenlastemme lapsia. Hän on ollut voima kodissamme niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Hän tuo auringonpaistetta kaikkien niiden elämään, jotka tuntevat hänet.

Lopuksi olen hyvin kiitollinen kaikille teille miljoonille kaikenikäisille uskollisille sisarille kautta maailman, jotka teette niin paljon Jumalan valtakunnan rakentamiseksi. Olen kiitollinen teille niistä lukemattomista tavoista, joilla innoitate, hoivaatte ja siunaatte lähellänne olevia.

Jumalan tyttäriä

Olen iloinen saadessani olla näin monien Jumalan tyttärien joukossa. Kun laulamme laulua ”Oon lapsi Jumalan”, sen sanat painuvat sydämeemme. Tämän totuuden – että me olemme taivaallisten vanhempien lapsia¹ – pohtiminen täyttää meidät ymmärryksellä alkuperästäme, tarkoituksestamme ja päämäärästäme.

On hyvä muistaa, että te olette aina Jumalan lapsia. Tämä tieto kantaa teitä elämänne vaikeimpien aikojen halki ja innoittaa teitä saavuttamaan merkittäviä asioita. On kuitenkin tärkeää muistaa, että iankaikkisten vanhempien tyttärenä oleminen ei ole asema, jonka olette ansainneet tai jonka joskus menetätte. Te tulette aina ja ikuisesti olemaan Jumalan tyttäriä. Taivaallisella Isällänne on suuria teitä koskevia toiveita, mutta jumalallinen alkuperänne *yksinään* ei takaa jumalallista perintöosaanne. Jumala lähetti teidät tänne valmistautumaan suurenmoisempaan tulevaisuuteen kuin mikään, mitä pystytte kuvittelemaan.

Jumalan uskollisille lupaamat siunaukset ovat loistavia ja innoittavia. Niiden joukossa on ”valtaistumia, valtakuntia, ruhtinaskuntia ja valtoja, herruuksia, kaikki korkeudet ja syvyydet”². Ja näiden käsittämättömien siunausten saamiseen vaaditaan enemmän kuin hengellinen syntymätodistus tai ”Jumalan lapsen jäsenkortti”.

Mutta kuinka me saamme ne?

Vapahtaja on vastannut tähän kysymykseen meidän aikanamme:

”Ellette te pysy minun laissani, te ette voi saavuttaa tätä kirkkautta.

Sillä ahdas on se portti ja kapea se tie, joka vie korotukseen – –.

Ottakaa sen tähden vastaan minun lakini.”³

Tästä syystä me puhumme opetuslapsuuden polun kulkemisesta.

Puhumme kuuliaisuudesta Jumalan käskyille.

Puhumme evankeliumin mukaan elämisestä iloiten koko sydäme-stämme, väkevyydestämme, mielestämme ja sielustamme.

Jumala tietää sellaista, mitä me emme

Ja silti muutamista meistä kuuliaisuus Jumalan käskyille ei aina tunnu kovin iloiselta. Olkaamme rehellisiä: jotkin niistä voivat tuntua vaikeammilta tai vähemmän houkuttelevilta – ne käskyt, joihin suhtaudumme yhtä innokkaasti kuin lapsi, joka istuu edessään lautasel-linen terveellisiä mutta inhottuja vihanneksia. Puremme hammasta ja pakotamme itsemme toimimaan oikein, jotta voimme siirtyä haluttavampiin toimiin.

Ehkäpä tällaisina aikoina saatamme huomata kysyvämme: ”Pitääkö meidän todella noudattaa *kaikkia* Jumalan käskyjä?”

Vastaukseni tähän kysymykseen on yksinkertainen:

Minun mielestäni Jumala tietää sellaista, mitä me emme – asioita, joita me emme kykene käsittämään! Taivaallinen Isämme on iankaikkinen olento, jonka kokemus, viisaus ja äly ovat äärettömän paljon suurempia kuin meidän.⁴ Sen lisäksi Hän on myös iankaikkisen rakastava, myötätuntoinen ja keskittynyt yhteen siunattuun tavoitteeseen: meidän kuolematto-muutemme ja iankaikkisen elämämme toteuttamiseen.⁵

Toisin sanoen Hän paitsi *tietää*, mikä on teidän parhaaksenne, Hän

myös innokkaasti *haluaa teidän valitsevan sen*, mikä on teidän parhaaksenne.

Jos uskotte sen sydämessänne – jos todella uskotte, että taivaallisen Isämme suuri tehtävä on korottaa ja kirkastaa lapsensa ja että Hän tietää parhaiten, kuinka se tapahtuu – eikö silloin olekin järkevää hyväksyä Hänen käskynsä ja noudattaa niitä, jopa niitäkin, jotka tuntuvat vaikeilta? Eikö meidän pitäisi vaalia niitä Hänen antamiaan valopylväitä, jotka opastavat meitä kuolevaisuuden pimeyden ja koettelemusten läpi? Ne ovat merkkejä tiellä takaisin taivaalliseen kotiimme! Valitsemalla taivaallisen Isän tien te laskette jumalallisen perustan henkilökohtaiselle edistymisellenne Jumalan tyttärenä, ja se suo teille siunausta koko elämänne ajan.

Osa haastettamme on mielestäni se, että me kuvittelemme, että Jumalalla on kaikki siunauksensa suljettuina valtavaan pilveen ylhäällä taivaassa ja Hän kieltäytyy antamasta niitä meille, ellemmme me noudata joitakin ankaria, holhoavia vaatimuksia, jotka Hän on asettanut. Mutta käskyt eivät ole lainkaan sellaisia. Todellisuudessa meille satelee lakkaamatta siunauksia taivaalliselta Isältä. Omat pelkomme, epäilyksemme ja syntimme estävät sateenvarjon tavoin noita siunauksia saavuttamasta meitä.

Hänen käskynsä ovat rakastavia ohjeita ja jumalallista apua, jolla suljemme sateenvarjon, niin että voimme ottaa vastaan taivaallisten siunausten ryöpyn.

Meidän pitää hyväksyä se, etteivät Jumalan käskyt ole pelkkä pitkä lista hyviä ajatuksia. Ne eivät ole jostakin internetin blogista saatuja nikskejä tai Pinterestin seinältä noukittuja motivoivia lainauksia. Ne ovat jumalallisia neuvoja, jotka perustuvat iankaikkisiin totuuksiin, ja ne on annettu tuomaan meille ”rauhan tässä maailmassa ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa”⁶.

Meidän on siis tehtävä valinta. Toisaalla on maailman mielipide alati vaihtuvine teorioineen ja kyseenalaisine motiiveineen. Toisaalla on Jumalan sana lapsilleen – Hänen iankaikkinen viisautensa, Hänen varmat lupauksensa ja Hänen rakastavat ohjeensa siitä, kuinka palata Hänen eteensä kirkkauteen, rakkauteen ja majesteettisuuteen.

Valinta on teidän!

Merien, hietikoiden ja lukemattomien tähtien Luoja ojentaa kätensä teitä kohti juuri tänä päivänä! Hän tarjoaa tärkeimmän reseptin onneen, rauhaan ja iankaikkiseen elämään!

Ollaksenne näiden loistavien siunausten arvoisia teidän täytyy nöyrytyä, osoittaa uskoa, ottaa päälleen Kristuksen nimi, etsiä Häntä sanoissa ja teoissa sekä olla määrätietoisesti ”Jumalan todistajina kaikkina aikoina ja kaikessa ja kaikkialla”⁷.

Syy kuuliaisuuteen

Kun sitten ymmärrätte Jumalan ja Hänen käskyjensä todellisen luonteen, ymmärrätte paremmin myös itseänne ja olemassaolonne jumalallisen tarkoituksen. Sen myötä motivaationne noudattaa käskyjä muuttuu ja sydämessänne herää halu elää iloiten evankeliumin mukaan.

Esimerkiksi ne, jotka näkevät kirkon kokouksiin osallistumisen omakohtaisena keinona vahvistaa rakkauttaan Jumalaan, kokea rauhaa, kohottaa muita, tavoitella Henkeä ja uudistaa

sitoumuksensa seurata Jeesusta Kristusta, saavat paljon rikkaamman kokemuksen kuin ne, jotka käyttävät vain aikansa istumiseen penkissä. Sisaret, on *hyvin tärkeää*, että me osallistumme sunnuntaikokouksiimme, mutta olen melko varma siitä, että taivaallinen Isämme on vielä enemmän kiinnostunut uskostamme ja parannuksen-teostamme kuin osallistumistilastoista.

Tässä on toinen esimerkki:

Eräs kahden lapsen yksinhuoltaja-äiti sairastui äskettäin vesirokkoon. Ei tietenkään kulunut kauan, kun hänen lapsensakin sairastuivat. Tehtävä huolehtia itsestään ja pikkuisistaan yksin oli tälle nuorelle äidille melkein liikaa. Ja sen johdosta yleensä tahrattomasta kodista tuli sekainen ja sotkuinen. Altaaseen kasautui likaisia astioita ja kaikkialle muualle kasautui pyykkiä.

Kun hän yritti selviytyä itkevien lasten kanssa – ja halusi itkeä itsekin – ovelta kuului koputus. Siellä olivat hänen kotikäyntiopettajansa. He näkivät nuoren äidin ahdingon. He näkivät hänen kotinsa, hänen keittiönsä. He kuuluivat lasten itkun.

Jos nämä sisaret olisivat olleet kiinnostuneita vain kuukausittaisten käyntiensä hoitamisesta rutiininomaisesti, he olisivat saattaneet ojentaa äidille lautasellisen pikkuleipiä, mainita, etteivät olleet nähneet häntä edellisellä viikolla Apuyhdistyksessä, ja sanoa jotakin tämäntapaista: ”Kerro meille, jos voimme tehdä jotakin!” Sitten he olisivat iloiten jatkaneet matkaa kiitollisina siitä, että he olivat suoriutuneet taas yhdestä kuukaudesta sataprosenttisesti.

Onneksi nämä sisaret olivat Kristuksen todellisia opetuslapsia. He huomasivat sisarensa tarpeet ja ottivat käyttöön monet kykynsä ja kokemuksensa. He raivasivat kaaoksen, toivat kotiin valoa ja puhtautta ja soittivat erään ystävän tuomaan joitakin kipeästi tarvittuja ruokatavaroita. Kun he olivat viimein saaneet työnsä tehtyä ja sanoivat hyvästit, he jättivät tuon nuoren äidin kyyneliin – kiitollisuuden ja rakkauden kyyneliin.

Tuosta hetkestä alkaen nuoren äidin mielipide kotikäyntiopetuksesta muuttui. ”Minä tiedän”, hän sanoi, ”etten ole vain hoidettava rasti jonkun toisen tehtäväluettelossa.”

Niin, kotikäyntiopettajien pitää olla uskollisia kuukausittaisten käyntiensä hoitamisessa, mutta he eivät saa unohdtaa tärkeintä *syystä* tämän käskyn taustalla: rakastaa Jumalaa ja lähimmäisiä.

Kun me ajattelemme Jumalan käskyjä ja omaa osaamme Hänen valtakuntansa rakentamisessa ikään kuin hoidettavina rasteina tehtäväluettelossa, meiltä jää kokematta opetuslapsuuden ydin. Meiltä jää kokematta kasvu, joka seuraa siitä, että elää iloiten taivaallisen Isämme käskyjen mukaan.

Kulkemisen opetuslapsuuden polulla ei tarvitse olla katkera kokemus. Se ”on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa”⁸. Se ei ole taakka, joka painaa meitä kumaraan. Opetuslapsuus kohottaa henkeämme ja keventää sydäntämme. Se innoittaa meitä uskolla, toivolla ja rakkaudella. Se täyttää henkemme valolla pimeyden hetkinä ja seesteisyydellä surun hetkinä.

Se antaa meille jumalallista voimaa ja kestäväää iloa.

Eläkää iloiten evankeliumin mukaan

Rakkaat sisareni evankeliumissa, olettepa 8- tai 108-vuotiaita, on yksi

asia, jonka toivon teidän todella ymmärtävän ja tietävän:

Teitä rakastetaan.

Te olette rakkaita taivaallisille vanhemmillenne.

Valon ja elämän ääretön ja iankaikkinen Luoja tuntee teidät! Hän on tietoinen teistä.

Niin, Jumala rakastaa teitä juuri tänä päivänä ja aina.

Hän ei odota, kunnes olette voittaneet heikkoutenne ja pahat tapanne, voidakseen rakastaa teitä. Hän rakastaa teitä tänään ymmärtäen täysin kamppailunne. Hän on tietoinen siitä, että käännytte Hänen puoleensa vilpittömässä ja toiveikkaassa rukouksessa. Hän tietää hetkistä, jolloin olette pitäneet kiinni katoavasta valosta ja osoittaneet uskoa – jopa tihenevän pimeyden keskellä. Hän tietää kärsimyksistänne. Hän tietää katumuksenne niistä hetkistä, kun ette ole saavuttaneet tavoitetta tai olette epäonnistuneet. Ja Hän rakastaa teitä silti.

Ja Jumala tietää onnistumisistanne. Vaikka ne ehkä tuntuvat teistä pieniltä, Hän arvostaa niitä ja vaalii

niitä jokaista. Hän rakastaa teitä, kun annatte aikaanne muille. Hän rakastaa teitä, kun ojennatte kätenne ja autatte muita kantamaan raskaita kuormiaan – silloinkin kun kamppaillette omanne kanssa.

Hän tietää teistä kaiken. Hän näkee teidät selkeästi – Hän tuntee teidät sellaisina kuin todella olette. Ja Hän rakastaa teitä – tänään ja aina!

Luuletteko, että taivaalliselle Isällemme on merkitystä sillä, ovatko meikkinne, vaatteenne, hiuksenne ja kyntenne täydelliset? Arveletteko, että arvonne Hänen silmissään muuttuu sen perusteella, kuinka monta seuraajaa teillä on Instagramissa tai Pinterestissä? Ajatteletteko, että Hän haluaa teidän olevan huolissaan tai lannistuvan, jos joku valitsee olla olematta ystävänne tai olla seuraamatta teitä Facebookissa tai Twitterissä? Uskotteko, että ulkoisella viehättävyydellä, vaatekoollanne tai suosiolanne on vähäisintäkään merkitystä arvolenne Hänen silmissään, joka loi maailmankaikkeuden?

Hän rakastaa teitä sekä sellaisina

kuin olette juuri nyt, että myös sellaisina kirkkauden ja valon persoonina, jollaisiksi teillä on mahdollisuus ja halu tulla.

Enemmän kuin pystyisitte koskaan kuvittelemaan, Hän haluaa, että saavuttatte päämääränne – palaatte taivaalliseen kotiinne kunnialla.

Todistan, että keino, jolla voitte sen toteuttaa, on laskea itsekkäät halunne ja arvottomat tavoitteenne uhraamisen ja palvelemisen alttarille. Sisaret, turvatkaa Jeesuksen Kristuksen pelastavaan voimaan, pitäkää Hänen lakinsa ja käskynsä. Toisin sanoen – eläkää iloiten evankeliumin mukaan.

Rukoilen, että koette uudistuneessa ja laajentuneessa määrin Jumalan ihanaa rakkautta elämässänne, että löydätte uskoa, päättäväisyyttä ja sitoutumista oppia, mitä Jumalan käskyt ovat, että vaalitte niitä sydämässänne ja elätte iloiten evankeliumin mukaan.

Lupaan, että kun teette niin, löydätte parhaan itsenne – *todellisen* itsenne. Huomaatte, mitä todella merkitsee olla ikuisen Isän, kaiken vanhurskauden Herran, tytär. Tästä todistan ja jätän teille siunaukseni Herran apostolina. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Jumala ei ole ainoastaan meidän hallitsijamme ja luojamme vaan Hän on myös meidän taivaallinen Isämme. Kaikki miehet ja naiset ovat kirjaimellisesti Jumalan poikia ja tyttäriä. Presidentti Joseph F. Smith on opettanut, että ihminen ”syntyi henkenä taivaallisista vanhemmista ja kasvoi aikuiseksi Isän iankaikkisissa asumuksissa ennen tulemistaan maan päälle ajalliseen [fyysiseen] ruumiiseen” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith, 1999, s. 335*).
2. OL 132:19.
3. OL 132:21–22, 24.
4. Ks. Jes. 55:9.
5. Ks. Moos. 1:39.
6. OL 59:23.
7. Moosia 18:9.
8. Alma 32:42.

Sobral, Brasilia